

Debreceni Ítéltábla

Bhar.I.337/2021/20. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2021. szeptember 22. napján megtartott tanácsülésen alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4.Bf.67/2020/40. számú 2020. december 4. napján kihirdetett ítéletének a Terhelt1 I. r., valamint Terhelt2 II. r. vádlottra vonatkozó részét megváltoztatja az alábbiak szerint:

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a Btk. 278. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulata alapján minősülő kényszerítés hatósági eljárásban büntett kísérletében történő bűnösség megállapításának mellőzését felmentő rendelkezésnek tekinti. E vádlottak bűnösök a Btk. 278. § (1), (2) bekezdés I. fordulata szerinti kényszerítés hatósági eljárásban büntette kísérletében.

Mindkét vádlott büntetését halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

Egyebekben a másodfokú bíróság határozatának jelzett részét helybenhagyja.

Terhelt1 I. r. vádlott estében a 2021. február 23. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja, míg Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú határozat keltétől a mai napig eltelt időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú bíróság ítélete Terhelt3 III. r. vádlott estében 2020. december 4. napján jogerőre emelkedett.

I n d o k o l á s

[1] Az ügyben elsőfokú bíróságként eljáró Hevesi Járásbíróság 3.B.82/2019/50. számú 2020. február 27. napján kelt ítéletével Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségét állapította meg

1 rendbeli társtettesként elkövetett rablás büntetében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 365. § (1) bekezdés a) pont és a (3) bekezdés c) pontja szerint, valamint 1 rendbeli büntetőügyben kényszerítés hatósági eljárásban büntettének kísérletében a Btk. 278. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulata szerint. Ezért őt halmazati büntetésül 9 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, amelyből a vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének a kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

[2] A Hevesi Járásbíróság II. r. Terhelt2 vádlott bűnösségét szintén 1 rendbeli társtettesként elkövetet rablás büntetében a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont és a (3) bekezdés c) pontja szerint, valamint 1 rendbeli büntetőügyben kényszerítés hatósági eljárásban büntettének kísérletében állapította meg a Btk. 278. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulata szerint. E vádlottat 8 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre és 9 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, amelyből a vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követően napon bocsátható feltételes szabadságra, egyben elrendelte a Hevesi Járásbíróság 8.B.98/2017/3. számú ítéletével kiszabott 1 évi felfüggesztett fogházbüntetés utólagos végrehajtását.

[3] Az ügyben III. r. vádlottként szereplő Terhelt3 vádlott bűnösségét 1 rendbeli rablás büntetében állapította meg a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontja és a (3) bekezdés c) pontja szerint. Ezért őt 8 év szabadságvesztés büntetésre és 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, melyből a vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

[4] Az említetteken túlmenően rendelkezett a vádlottak fogvatartásával összefüggően a szabadságvesztésbe történő beszámításról, illetőleg járulékos kérdésként bűnjelekről, illetékfizetési kötelezettségről, valamint mindhárom vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[5] Az ügyben egyébiránt a Hevesi Járási Ügyészség 2019. június 6. napján B.1193/2018. szám alatt nyújtott be vádiratot mindhárom vádlottal szemben társtettesként elkövetett rablás büntette miatt figyelemmel a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra, illetőleg a (3) bekezdés c) pontjában rögzítettekre. A vádat az ügyész 2019. november 27. napján kelt 33. sorszámu beadványában a vádirati tényállás változatlanul hagyása mellett módosította, a vádlottakat további 1 rendbeli, a Btk. 278. § (1) bekezdésébe és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő büntetőügyben kényszerítés hatósági eljárásban büntetével is megvádolta, mint társtetteseket.

[6] Az ügyészi végindítvány szerint az ügyész a III. r. Terhelt3 vádlott vonatkozásában nem tartotta fent a korábbi vádmódosítást a Btk. 278. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő büntetőügyben kényszerítés hatósági

eljárásban büntetével kapcsolatosan. E vonatkozásban a rablási cselekmény mellett csak I. r. Terhelt1 és II. r. Terhelt2 vádlottakat vádolta.

[7] A Hevesi Járásbíróság határozata ellen az ügyészség mindhárom vádlott tekintetében súlyosításra irányuló fellebbezéssel élt. Majd ezt követően a III. r. Terhelt3 vádlott vonatkozásában bejelentett fellebbezést visszavonta és a III. r. vádlott tekintetében a Hevesi Járásbíróság ítéletét tudomásul vette.

[8] A Heves Megyei Főügyészség B.400/2019/2. számú másodfokú átiratában a Hevesi Járási Ügyészség fellebbezését fenntartotta, emellett kifejtette azon álláspontját, hogy a járási ügyészség fellebbezése iratellenesen tartalmazza azt, hogy az elsőfokú bíróság az I. és II. r. vádlottak igazságszolgáltatás elleni cselekményét befejezettnek minősítette. Az 50. sorszámú jegyzőkönyvben annak sem található nyoma, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet szóbeli indokolásakor a cselekmény kísérleti szakban maradását enyhítő körülményként vette figyelembe. Egyébiránt az elsőfokú ítélet ellen a vádlottak és védőik is fellebbezéssel éltek, elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, harmadlagosan pedig az elsőfokú bíróság határozatának hatályon kívül helyezését kérve. A főügyészség álláspontja szerint a vádlotti és védői fellebbezések nem tekinthetők alaposnak.

[9] A másodfokon eljáró Egri Törvényszék a fellebbezések elbírálására a főügyészségi indítványnak megfelelően tanácsulást tűzött, azonban az I. r. és III. r. vádlott meghatalmazott védője a fellebbezések nyilvános ülésen történő elbírálását indítványozta, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezéseket nyilvános ülésen bírálta felül. A felülbírálat eredményeként az Egri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4.Bf.67/2020/40. számú, 2020. december 4. napján megtartott nyilvános ülésén a Heves Járásbíróság 2020. február 27. napján kihirdetett 3.B.82/2019/50. számú ítéletét megváltoztatta. Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak tekintetében a Btk. 278. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata alapján minősülő kényszerítés hatósági eljárásban büntette kísérlete vonatkozásában történő bűnösség megállapítását mellőzte. Ezzel együtt I. és II. r. vádlottak esetében a halmazati büntetésre történő utalás is mellőzésre került a másodfokú bíróság határozatában.

[10] Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztést 8 évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 9 évre, Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 7 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 8 évre, míg Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 7 év 6 hónapra enyhítette. Megváltoztatta a Hevesi Járásbíróság által a bűnjelek vonatkozásában hozott döntés egy részét, illetőleg a felmerült bűnügyi költség vonatkozásában mindhárom vádlottat egyetemlegesen kötelezte annak megfizetésére. Egyéb vonatkozásban az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Döntött a fogvatartásban töltött idő beszámításáról, illetve rögzítette a vádlottak lakó- és tartózkodási helyét.

[11] A Heves Megyei Főügyészség B.400/2019/20. számon 2021. február 22. napján a Debreceni Ítéltáblánál Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak terhére másodfellebbezést jelentett be. A Heves Megyei Főügyészség másodfellebbezését az Egri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4.Bf.67/2020/45. szám alatt 2021. március 18. napján megtartott tanácsülésén – mint törvényben kizártat – elutasította. A végzés indokolása szerint a másodfokú bíróság az I. és II. r. vádlottak esetében csupán a jogi minősítésben eszközölt változtatást, nem pedig a bűnösség körében hozott eltérő döntést.

[12] A bűnösség körében hozott eltérő döntés hiánya miatt az ügyészség által előterjesztett fellebbezés törvényben kizárt.

[13] A Heves Megyei Főügyészség az Egri Törvényszék 2021. március 18-án kelt és a főügyészséggel 2021. március 23. napján elektronikus úton közölt 4.Bf.67/2020/45. szám alatti fellebbezést elutasító végzésével szemben B.400/2019/21. szám alatt joghatályos fellebbezést nyújtott be. A fellebbezésben utalt arra, hogy álláspontja szerint, figyelemmel az EBD 2012.B.15. számú elvi döntésben is foglaltakra, miszerint a másodfokú határozat elleni fellebbezés lehetőségét és hatályát biztosító 2009. évi LXXXIII. törvény miniszteri indokolásából és az értelmezéssel összefüggésben keletkezett, a bírói gyakorlatot kialakító eseti döntésekből az a következtetés vonható le, hogy tartalmilag kell eltérőnek lenni az elsőfokú és a másodfokú döntésnek. Amennyiben nem változik a bűnösség köre, a vádirati tényállásban vád tárgyává tett cselekmények, pusztán a cselekmények eltérő jogi minősítéséről van szó, úgy nincs helye másodfellebbezésnek, harmadfokú eljárásnak. Nyilvánvalóan ez csak az alaki halmazatban álló cselekmények esetén kerülhet szóba, amennyiben egy elkövetési magatartás több bűncselekmény törvényi tényállásába illeszkedhet, azaz heterogén alaki halmazatról van szó. Míg a jelen esetben azonban egymással alaki halmazatban álló bűncselekményekről van szó, a kényszerítés hatósági eljárásban büntetnének elkövetésére a rablás befejezését követően más jogtárgyat sértve került sor. Az előbbiekből következően a másodfokú bíróságnak helyesen felmentő rendelkezést kellett volna hozni és intézkedni az ügynek az ügyészi fellebbezés előterjesztését követően a Debreceni Ítéltáblára történő felterjesztéséről.

[14] A fellebbezés elutasításával kapcsolatos végzést az előterjesztett ügyészi fellebbezésre tekintettel a Debreceni Ítéltábla Bpkf.II.193/2021/8. számú, 2021. május 13. napján megtartott tanácsülés alapján bírálta el megállapítva, hogy az Egri Törvényszék 2021. március 18. napján meghozott 4.Bf.67/2020/45. számú – ügyészi fellebbezést elutasító – végzését megváltoztatja és megállapítja, hogy az ügyészséget a Be. 615. § (3) bekezdés a) pontja alapján másodfellebbezés joga illeti meg, egyben a másodfokú ítélet jogerősítési záradékát Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottra hatályon kívül helyezi. Felhívta a törvényszéket, hogy az ügyészen túl valamennyi jogosultat tájékoztassa a jogorvoslati jogra történő kioktatás mellett a másodfellebbezés lehetőségére.

[15] Az előbbieket követően került sor arra, hogy az ügyben másodfokon eljáró Egri Törvényszék – eleget téve a Debreceni Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében foglaltaknak – valamennyi jogosultat az iratoknál dokumentáltan tájékoztatta a jogorvoslati

jogra. Eljárását annak megfelelően folytatta le, hogy a Debreceni Ítéltábla végzésében Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vonatkozásában a másodfokú ítélet jogerősítési záradékát hatályon kívül helyezte. Egyébiránt az előbbiekre tekintettel megállapítható, hogy a másodfokú bíróság ítélete Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában 2020. december 4. napján jogerőre emelkedett.

[16] Az Egri Törvényszék 4.Bf.67/2020/40. számú ítélete ellen az ügyészség Terhelt1 I. r., valamint Terhelt2 II. r. vádlott terhére az elsőfokú bíróság döntésével ellentétes másodfokú döntés miatt a kényszerítés hatósági eljárásban büntetettre vonatkozó bűnösség megállapítását mellőző másodfokú ítéleti rendelkezést sérelmezve a vád tárgyává tett bűncselekmények valóságos heterogén halmazban történő megállapítása céljából egyben súlyosabb, halmazati büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést. Az I. r. vádlott másodfellebbezését nem indokolta, védője elsődlegesen a kényszerítés hatósági eljárásban büntette miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában történő felmentés végett, másodlagosan a törvényszék ítéletének megalapozatlanság okából történő hatályon kívül helyezése céljából, harmadlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítéséért fellebbezett.

Terhelt2 II. r. vádlott az ellene felhozott vádak alóli bizonyítékok hiányában történő felmentését, másodlagosan a bűncselekmény garázdaság vétsége minősítésének megállapításáért, illetőleg ítéletének csökkentéséért fellebbezett.

[17] A Debreceni Ítéltáblához előterjesztett fellebbezés indokolásában Terhelt1 I. r. vádlott védője utalt arra, hogy az előterjesztett fellebbezést és a korábbi fellebbezéshez kapcsolódó indokolást változatlanul fenntartja. Előadta azt, hogy aggályosnak tartja a tényleges hatósági eljárás nélkül a kényszerítés hatósági eljárásban büntette kísérletének megállapítását. Álláspontja szerint a Btk. 278. §-a szerinti minősítés nem állapítható meg tényállási elem hiányában. Az előbbiekre tekintettel az I. r. vádlott felmentését, másodlagosan a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését, míg harmadlagosan az I. r. vádlott büntetésének enyhítését kérte.

[18] A II. r. vádlott védőjének álláspontja szerint sem állapítható meg a kényszerítés hatósági eljárásban büntett kísérlete tényállási elem hiányában. Illetőleg nem osztotta az Egri Törvényszék másodfellebbezést elutasító végzésével összefüggésben sem a főügyészségi indítványt, sem pedig a Debreceni Ítéltábla határozatában foglalt indokolást. Az említettek mellett utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság nem folytatott le bizonyítást a kényszerítés hatósági eljárásban büntett elkövetésével kapcsolatban, hanem a sértett vallomását fogadta el annak ellenére, hogy a vádlottak tagadták annak elkövetését. Ebből következően aggályosan nem állapítható meg a bűncselekmény elkövetése. A cselekménysor és a sértett nyilatkozatain alapul, amellyel kapcsolatos aggályokat az előterjesztett fellebbezésben a védő részletesen összefoglalta.

A védő nem osztotta a fellebbviteli főügyészség átiratában rögzítetteket sem. Megalapozatlan a kényszerítés hatósági eljárásban büntett elkövetésére vonatkozó elsőfokú ítéleti tényállás, indítványozta a II. r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezés elutasítását és azt, hogy az ítéltábla az Egri Törvényszék 4.Bf.67/2020/40. számú ítéletét tartsa hatályban. Az említettek mellett, figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint az első- és a másodfokú ítélet is iratellenes

alapokon nyugszik, a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a másodfokú bíróság által új eljárás lefolytatására tett indítványt.

[19] A másodfokú bíróság határozatával szemben előterjesztett fellebbezésekre tekintettel a Debreceni Ítéltábla elsősorban azt vizsgálta, hogy jelen eljárásban fennállnak-e a harmadfokú eljárás feltételei.

A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 615. § (2) bekezdése szerint ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság

olyan vádlott bűnösségét állapította meg vagy olyan vádlott kényszergyógykezelését rendelte el, akit az elsőfokú bíróság felmentett vagy vele szemben az eljárást megszüntette,

az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette,

a vádlott bűnösségét olyan bűncselekményben állapította meg, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

Az említettek mellett a 615. § (2a) bekezdése szerint nem tekinthető ellentétes döntésnek, ha a vádlott egy cselekménye több bűncselekményt valósít meg, és erre figyelemmel a másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróság által megállapított minősítés megváltoztatásának lett volna helye.

[20] Az előbbiekre tekintettel a Be. 615. § (2) bekezdés b) pontjára tekintettel, illetőleg a (2a) bekezdésben rögzítettekre figyelemmel elsődlegesen azt kell tisztázni, hogy a másodfokú bíróság helyes álláspontot foglalt-e el akkor, amikor a kényszerítés hatósági eljárásban büntette kísérletében történő bűnösség megállapítását mellőzte, vagyis az I. r. Terhelt1 és a II. r. Terhelt2 e cselekvőségével kapcsolatosan minősítésbeli kérdésként kezelte a rablás büntette mellett a kényszerítés hatósági eljárásban büntett kísérlete megállapíthatóságát.

[21] E körben a másodfokú bíróság álláspontja szerint a Debreceni Ítéltábla Bpkf.II.193/2021/8. számú végzésében foglalt megállapítás helyes.

A másodfokú bíróság osztotta a Debreceni Ítéltábla Bpkf.II.193/2021/8. számú végzésének 14. pontjában foglalt indokolást.

Ezen indokolást erősíti ugyan e végzés 15. pontjában foglalt érvelés.

A Debreceni Ítéltábla végzésében helyesen állapította meg a 14. és 15. pontban foglalt indokolás alapján, hogy a két bűncselekmény – a rablás büntette és a kényszerítés hatósági eljárásban büntett kísérlete – halmazata valóságos. Az elsőfokú bíróság által elbírált tények esetében bármely bűncselekmény megállapításának a hiánya egyben a bűnösség kérdésében történő eltérő állásfoglalást is jelent, ami a Be. 615. § (2) bekezdés b) pontja alapján ellentétes döntés, amely ellentétes döntés esetében a Be. 615. § (1) bekezdése szerint megnyílik a fellebbezés joga a harmadfokú bírósághoz.

[22] Az említettekre tekintettel a Debreceni Ítéltábla harmadfokú tanácsa – tekintettel a fellebbviteli főügyészség indítványában is rögzítettekre, valamint arra, hogy ellentétes kérelem nem érkezett – az ügy elbírálására tanácsulésen kerített sort.

[23] A másodfokú bíróság határozatának felülbírlatával kapcsolatosan az előbbiekre is figyelemmel rögzítendő, hogy a harmadfokú eljárás feltételi fennállnak.

A harmadfokú eljárással összefüggésben az iratok tartalma alapján megállapítható, hogy az arra jogosultak tényleges, a harmadfokú eljárással összefüggő jognyilatkozatokat terjesztettek elő. E körben a másodfokú bíróság eleget tett és megfelelően dokumentálta a jognyilatkozatok beszerzését.

Ezzel összefüggésben további intézkedés megtételére a harmadfokú bíróság részéről nem volt szükség.

[24] Az első- és a másodfokú bíróság vonatkozásában egyaránt megállapítható, hogy mint az első fokon eljáró Hevesi Járásbíróság, mind pedig a másodfokon eljáró Egri Törvényszék az eljárást az eljárási szabályoknak megfelelően folytatta le a tényállás megállapítását, illetőleg annak felülbírlatát illetően. A harmadfokú bíróság álláspontja szerint a megállapított tényállás vonatkozásában olyan anyagi jogi szabálysértés, illetőleg eljárási hiba, amely az elsőfokú és ezzel együtt a másodfokú határozat hatályon kívül helyezéséhez vezetett volna, nem történt. A megalapozottan megállapított tényállás alapján az első fokon eljáró bíróság helyes következtetést vont le a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. r., illetve Terhelt2 II. r. vádlott esetében a büntetőjogi felelősséget illetően. Az első fokon eljáró bíróság helyesen minősítette mindkét vádlott cselekményét. E körben jelentőséggel bír a harmadfokú bíróság álláspontja szerint az, miszerint a Hevesi Járásbíróság eljárásában a három vádlottat, illetően a járásbíróság határozatának indokolása szerint három esetben került sor vádmódosításra. Ezen egyik módosítás keretében az ügyészség épp a beszerzett bizonyítékok alapján vádolta meg először mindhárom vádlottat a Btk. 278. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerinti büntetőügyben kényszerítés hatósági eljárásban büntetvével, majd a végindítványt szerint e vádmódosítás csupán az I. és II. r. vádlott vonatkozásában tartott fenn. Az említettekre tekintettel tehát a Hevesi Járásbíróság törvényes vád alapján a vád keretein belül foglalt állást mindhárom vádlott büntetőjogi felelősségét illetően. Szükséges megjegyezni a korábbiaknak megfelelően, hogy a harmadfokú eljárás – tekintettel arra, hogy Terhelt3 III. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság határozata 2020. december 4. napján jogerőre emelkedett – csak az I. és a II. r. vádlott vonatkozásában folytatódott.

[25] A harmadfokú eljárásban az előbb kifejtett indokok alapján a Debreceni Ítéltábla osztotta I. és II. r. vádlott vonatkozásában mind a rablás, mind pedig a kényszerítés hatósági eljárásban büntette kísérlete miatti büntetőjogi felelősségre vonást.

[26] Az említettekre tekintettel a harmadfokú bíróság az I. és II. r. vádlott esetében a bűnösség megállapításának mellőzését felmentő rendelkezésnek tekintette figyelemmel arra,

hogy a korábban rögzítettek szerint ténylegesen a bűnösség vonatkozásában eltérő döntésre került sor a másodfokú eljárásban.

A harmadfokú bíróság eltérő álláspontja alapján megállapította mindkét vádlott bűnösségét e bűncselekmény kísérletében.

Figyelemmel arra, hogy két bűncselekményben került sor a vádlottak bűnösségének megállapítására, rendelkezett arról, hogy mindkét vádlott büntetését halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

[27] A harmadfokú bíróság álláspontja szerint a fellebbezéssel érintett vádlottak cselekményüket 2018. október 13. napján valósították meg. A cselekmény elkövetésétől, annak jogerős elbírálásáig mintegy 3 év telt el akként, hogy az időmúlás részben arra vezethető vissza, hogy az ügyben eljáró másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezés elutasításából következően nem ismerte fel a harmadfokú eljárás feltételeinek fennállását.

[28] A harmadfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottakkal szemben a másodfokú bíróság határozatában megállapított szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés megfelel a büntetéskiszabási elveknek és céloknak. A halmazati büntetés kiszabására is tekintettel a büntetések enyhítésére irányuló védelmi másodfellebbezéseket az ítéltábla nem találta alaposnak. Az előbbiekre tekintettel a Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság határozatát megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit helybenhagyta. Döntött Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról és megállapította, hogy Terhelt3 III. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság határozata 2020. december 4. napján jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. szeptember 22.

Dr. Balla Lajos s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Nagy Éva s.k. bíró,
Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4.Bf.67/2020/40. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős.

Debrecen, 2021. szeptember 22.

Dr. Balla Lajos s.k.
a tanács elnöke

